Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40239
Copyright: Melk, Benediktinerstift

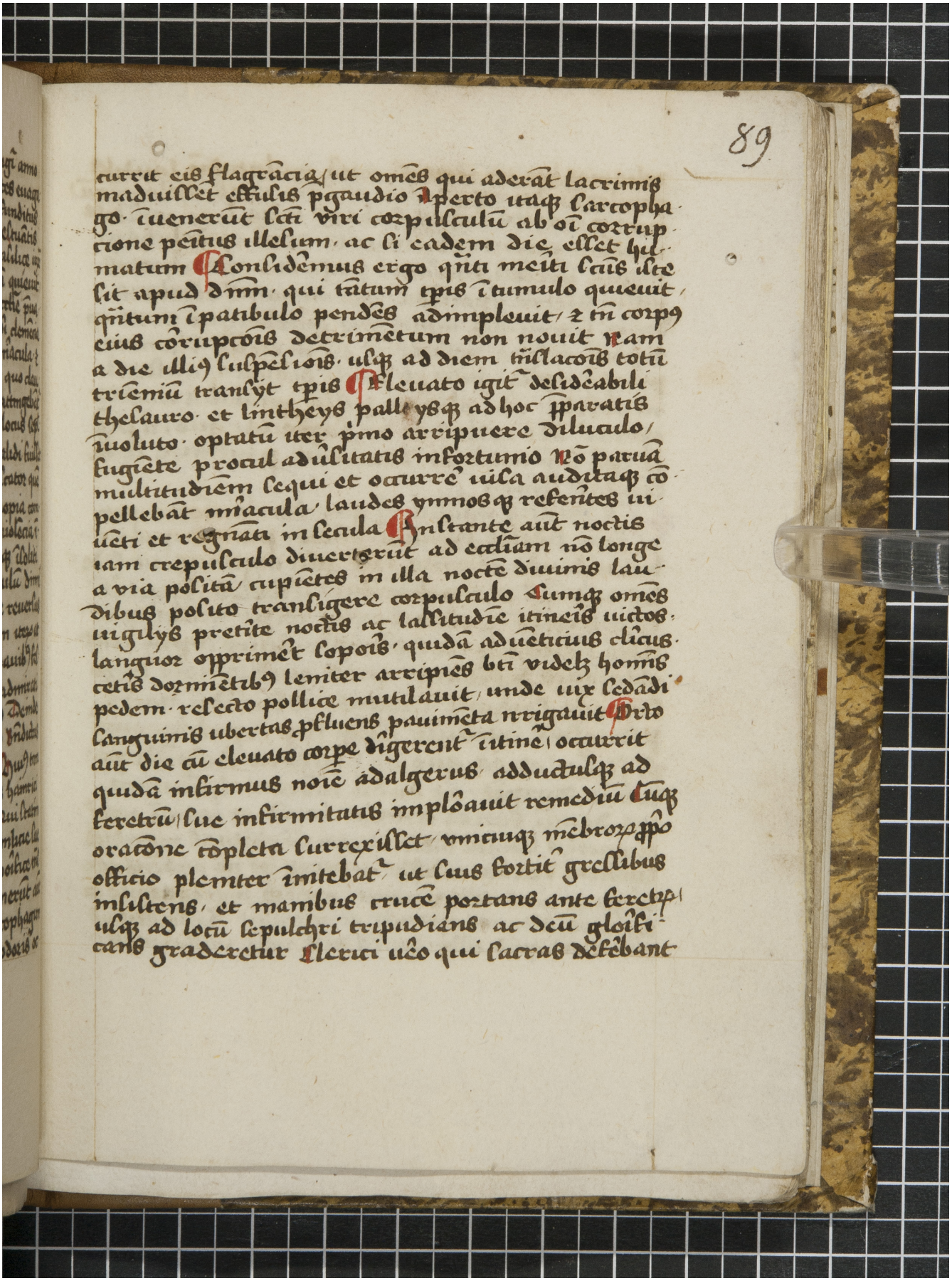

89

currit eis flagracia, ut omes qui aderat lacrimis
maduisset exulis pgaudio aperto itaq; sarcopha-
go. inuenerunt leti viri corpusculu ab oi corrup-
cione penitus illesum. ac si eadem die esset hi-
matum. Considemus ergo qiti meiti leis iste
sit apud dmm. qui tatum tpis i tumulo quiuit,
qitum i patibulo pendes adimpleuit, z tn corpq
eius coruptois detrimetum non nouit. Nam
a die illiq sulpeliois usq; ad diem tnslacois totu
triemu transiyt tpis. Eleuato igit desidabili
thesauro. et linteis pallis q; ad hoc pparatis
inuoluto. optatu iter pmo arripuere diluculo,
fugiete procul adulitatis infortunio. No parua
multitudiem sequi et occurre uisa auditaq; co-
pellebat miracula laudes ymnos q; referentes in-
uicti et regnati in secula. Instante aut noctis
iam crepusculo diuertere ad eclesiam no longe
a via posita cupietes in illa nocte diuinis lau-
dibus posito transigere corpusculo sumq; omes
uigiliis pretite noctis ac lassitudie itineris uictos
languor opprimet soporis. quda aduenticius clicus
cetis dormietibq; leniter arripies bti videlz homis
pedem. resecto pollice mutilauit, unde uix sedadi
sanguinis ubertas pfluens pauimeta rrigauit. Prio
aut die cu eleuato corpe digerent itine, occurrit
quda infirmus noie adalgerus adductulq; ad
feretru, huc infirmitatis implouit remediu. Cuq;
oratone topleta surrexisset, uniuq; mebroru ppo
officio plenter intebat. ut suus fortit gressibus
insistens, et manibus cruce portans ante feretru
usq; ad locu sepulchri tripudians ac deu gloifi-
cans graderetur. Clerici uco qui sacras decebant